

РЕШЕНИЕ

№ 6602

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 11.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3850** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Х. Г., гражданин на А. с предоставен хуманитарен статут в Р България срещу мълчалив отказ на Началника на отдел „Български документи за самоличност“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ да издаде документ за самоличност – лична карта по заявление рег. № 151/01.02.2021г.

Жалбоподателят, чрез адв. В. излага доводи за незаконосъобразност на обжалвания отказ. Сочи се, че жалбоподателят е пълнолетен български гражданин и като такъв има право да получи български документ за самоличност, съгласно чл. 4 от Закона за българските лични документи (ЗБДЛ). Иска се от съда да постанови решение, с което да се отмени отказа и да бъде задължен административния орган да удовлетвори искането по заявлението.

В съдебно заседание, жалбоподателя редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Началникът на отдел „Български документи за самоличност“ при Столична дирекция на вътрешните работи – редовно призован, не изпраща представител и не излага съображения по основателността на жалбата.

Административен съд София – град, III отделение, 7-ми състав, като взе предвид доводите и възраженията на страните и прецени доказателствата по делото, в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт

на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА страна следното:

На 01.02.2021г. в отдел „БДС“ - СДВР, на Х. Г. е предоставено автоматично попълнено заявление за издаване на лична карта, с посочен постоянен адрес: [населено място], общ. Столична. З. е представил и декларация по чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на българските лични документи, в която е посочил като постоянен (настоящ) адрес: [населено място], общ. Столична, [улица].

На 11.02.2021г. от Началника на отдел АПОМАП при Дирекция „Български документи за самоличност“ – СДВР е изпратено писмо до началника на отдел БДС при СДВР с указания заявителят Х. Г. да представи актуален адрес, тъй като не се води на адрес на ДАБ – гр.София1 [улица] не пребивава на него.

Заявлението е регистрирано с рег. № 151/01.02.2021гг. в регистрационен дневник. В. номер е отбелязан в заявлението и е въведен в Националния автоматизиран информационен фонд „Национален регистър на българските лични документи“ (НАИФ - НРБЛД). На същото изрично е посочена датата на получаване на личния документ- 01.03.2021г.

На 09.03.2021г. Х. Г. е депозирал молба до Началника на БДС, с която е изискал информация защо е постановен отказ да му бъде издаден личен документ за самоличност.

С писмо рег.№ 513000-14576/15.03.3031г. на Началника на отдел БДС – СДВР, заявителят е уведомен за причините, поради което не му е издадена карта на чужденец с хуманитарен статут.

Жалбата до АССГ е подадена на 19.03.2021г г.

В представените по настоящето дело заверени копия от материали по административна преписка, образувана във връзка с подаденото заявление с рег. № 151/01.02.2021г. освен писмо с рег.№ 513000-14576/15.03.3031г. на Началника на отдел БДС – СДВР, с което се уведомява заявителят за причините, поради които не му е издадена карта на чужденец с хуманитарен статут, не е налице постановен изричен отказ за издаване на карта на чужденец с хуманитарен статут на заявителя Х. Г. на жалбоподателя.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от ПРАВНА СТРАНА:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 2 от АПК. Съгласно цитираната разпоредба мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Предвид това, че заявлението за издаване на документ за самоличност- лична карта е постъпило в отдел „БДС“ към СДВР на 01.02.2021 г., в съответствие с чл. 31, ал. 4, предл. първо от ЗБДЛ, органът е следвало да се произнесе до 01.03.2021 г., от която дата започва да тече и едномесечният срок за оспорването му по съдебен ред и като взе предвид, че жалбата срещу мълчаливия отказ е подадена на 19.03.2021 г. – видно от поставеното върху нея отбелязване, т. е., съдът намира жалбата за допустима.

В случая, след формирания мълчалив отказ и подаването на жалбата не е налице изричен отказ по така подаденото заявление.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Процедурата по издаване на документ за самоличност представлява административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на Закона за администрацията, като формата на заявленията/исканията, редът и сроковете за отстраняване на недостатъци в тях, препращането на компетентен орган, сроковете за извършване на административни услуги, както и другите въпроси, свързани с издаването на актове във връзка с административното обслужване се определят в глава пета, раздел I от АПК, с оглед общата препратка на чл. 7 от Наредбата за административното обслужване. Предвид спецификата на настоящият случай относно реда за издаване на документи за самоличност, организацията и технологията на работа по издаване на българските лични документи в структурите на МВР се извършват съгласно разпоредбите на Закона за българските лични документи (ЗБЛД) и Правилника за издаване на българските лични документи (ПИБЛД) (ДВ, бр. 12 от 2010 г.). В §5, ал. 1 от ПИБЛД е посочено, че организацията и технологията на работа по издаване на българските лични документи в структурите на МВР се извършват по ред, определен с инструкция на министъра на вътрешните работи.

Според заявеното в жалбата, оспореният "мълчалив отказ" касае издаване на български личен документ по чл. 59, ал. 1, т. 3 от ЗБЛД, т. е. карта на чужденец с хуманитарен статут, която по силата на същата норма се издава от органите на Министерството на вътрешните работи на пребиваващ в страната чужденец с предоставен хуманитарен статут, със срок на валидност до три години.

В чл. 59, ал. 11 от ЗБЛД е предвидено, че този документ се издава в срок от 30 дни от подаване на заявлението. Съгласно чл. 17, ал. 1 от ЗБЛД, за издаване на български личен документ лицата подават заявление до компетентните органи, а в чл. 63а, ал. 4, вр. с ал. 1 от ЗБЛД е посочено, че заявлението за издаване на картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут на непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и в присъствието на родител или оправомощен представител на общината, който полага подпис в заявлението. Съгласно § 4 от ПЗР на ЗБЛД, образците на заявленията за издаване на български лични документи се утвърждават от Министерския съвет, а в § 21, изр. първо от ПЗР на ЗБЛД е посочено, че заявленията за издаване на български лични документи на чужденци от органите на Министерството на вътрешните работи се подават в СДВР/ОДМВР и в дирекция "Миграция" по ред, утвърден от Министерския съвет.

В съответствие с § 4 и § 21 от ПЗР на ЗБЛД, с ПМС № 13 от 08.02.2010 г. (обн. ДВ бр. 12 от 12.02.2010 г.), е приет Правилник за издаване на български лични документи, с който са регламентирани условията и редът за издаване на българските лични документи по Закона за българските лични документи (ЗБЛД) – чл. 1 от Правилника. В чл. 5, ал. 1 от Правилника е посочено, че български личен документ се издава въз основа на подадено заявление по образец съгласно приложения № 2, 3, 4 или 8, а в чл. 46, ал. 1 е конкретизирано, че на чужденци, получили статут на бежанец, хуманитарен статут или получили убежище, навършили 14 години, се издават български документи за самоличност въз основа на подадено заявление по образец съгласно приложение № 3, в ОДМВР по постоянен адрес на заявителя, което се подава лично – чл. 46, ал. 2 от Правилника.

Съгласно разпоредбата на чл. 63а ЗБЛД картата на бежанец, картата на чужденец, получил убежище, и картата на чужденец с хуманитарен статут се издават и подменят от органите на Министерството на вътрешните работи по постоянния адрес на лицето

/ал. 1. В случаите, когато документът по ал. 1 е с изтекъл срок, повреден, унищожен, изгубен или откраднат, лицето е длъжно в срок до 30 дни да подаде заявление за издаване на нов /ал. 2/. Заявлението за издаване на документи по ал. 1 се подава лично /ал. 3/. Заявлението за издаване на документите по ал. 1 на непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и в присъствието на родител или оправомощен представител на общината, който полага подпис в заявлението /ал. 4/. В Правилника за издаване на българските лични документи /ПИБЛД/ се съдържа Раздел II, Документи за самоличност, издавани на бежанци, чужденци с хуманитарен статут и чужденци, получили убежище. Съгласно чл. 46 ПИБЛД на чужденци, получили статут на бежанец, хуманитарен статут или получили убежище, навършили 14 години, се издават български документи за самоличност въз основа на подадено заявление по образец съгласно приложение № 3 в ОДМВР по постоянен адрес на заявителя /ал. 1/. Заявлението по ал. 1 се подава лично, като в случаите на първо издаване на документ за самоличност се представя официален документ, издаден от органите, които предоставят статут на бежанец, хуманитарен статут или убежище. Заявлението за издаване на документите за самоличност може да се подаде и от лице, упълномощено от заявителя с нотариално заверено изрично пълномощно, в случаите по чл. 17, ал. 5 ЗБЛД /ал. 2/. При подаване на заявлението при спазване разпоредбите на чл. 17, ал. 4 и чл. 36, ал. 3 ЗБЛД длъжностното лице заснема с цифрови устройства подписа и: 1. лицето на заявителя - за карта на бежанец, карта на чужденец с хуманитарен статут и карта на чужденец, получил убежище; 2. лицето на заявителя и пръстовете му отпечатъци- за удостоверение за пътуване зад граница на бежанец, удостоверение за пътуване зад граница на чужденец с хуманитарен статут и удостоверение за пътуване зад граница на чужденец, получил убежище.

В случая безспорно се установи, че подаденото от жалбоподателя заявление е подписани лично от него .

В настоящия случай, между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че оспорващият на дата 01.02.2021 година е подал заявление за издаване на карта на чужденец с хуманитарен статут поради загубване на предходната му такава. Заявлението е прието от длъжностното лице и му е даден входящ номер № 151/01.02.2021 година. Услугата , която оспорващият е завял е обикновена / а според чл.63а, ал.2 от ПИБЛД , картата на чужденец с хуманитарен статут се издава при обикновена услуга до 30 дни и при бърза услуга до 10 дни от приемане на заявлението.

От приемане на заявлението до 01.02.2021 година, Началникът на отдел „Български документи за самоличност“ към СДВР не се е произнесъл- нито е издал КЧХС, нито пък е отказал издаването му по предвидения в закона ред , при което е формиран безспорно мълчалив отказ по подаденото заявление от страна на Г..

Съгласно чл.149 , ал.2 АПК, мълчаливият отказ или мълчаливото съгласие може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. В случая , заявлението за издаване е подадено на 01.02.2021 година при обикновена услуга, съответно на това изтекъл на 01.03.2021 година и в този срок по заявлението на Г. няма никакво произнасяне. Следва да бъде отбелязано, че сроковете за издаване на индивидуални административни актове са инструктивни и с изтичането им не се погасява правото на административния орган да издаде искания акт-това произтича от основното задължение на административните органи да се произнасят по молбите на гражданите и същият не се освобождава от

това свое задължение, като мълчи и не си върши работата. Тъй като мълчаливият отказ е административен акт, който по силата на законовата фикция и необорима презумпция се счита за изричен такъв, издаден при спазване на производството и формата по издаването му, съдебният контрол се свежда до преценка само на неговата материална законосъобразност.

В хипотезата, пред която сме изправени безспорно е, че мълчаливият отказ Началникът на отдел „Български документи за самоличност“ към СДВР е незаконосъобразен, същият следва да бъде отменен. Тъй като естеството на спора изключва решаването му по същество, преписката следва да се изпрати на органа, който следва да се произнесе по заявлението на Г. за издаване на карта на чужденец с хуманитарен статут от 01.02.2021 година и то с нарочен акт- или да издаде КЧХС, ли да откаже издаването ѝ, като мотивира отказа си. Наред с това, при новото разглеждане на преписката, Началник Отдел“ БДС“ при СДВР следва да се съобрази и с представените в хода на съдебното производство доказателства относно съдебните решения по издадените срещу С. наказателни постановления.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски

Воден от горното и на основание чл.203 и сл. АПК, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ МЪЛЧАЛИВ отказ на Началника на отдел „Български документи за самоличност“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ да издаде документ за самоличност – лична карта по заявление рег. № 151/01.02.2021г.

ИЗПРАЩА административната преписка на Началника на отдел „Български документи за самоличност“ при Столична дирекция на вътрешните работи за произнасяне по заявлението на Х. Г., гражданин на А. с предоставен хуманитарен статут в Р България за издаване на карта на чужденец с хуманитарен статут при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото,съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: